

BÀI HỌC 3

ĐỨC CHÚA TRỜI HAY TIỀN BẠC

CÂU GỐC: “Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jê-sus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thảy đều quì xuống, và mọi lưỡi thảy đều xưng Jê-sus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha” (Phi-líp 2:9-11).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Thi thiên 33:6-9; Ma-thi-ơ 19:16-22; 1 Phi-e-rơ 1:18; Hê-bơ-rơ 2:14, 15; Xuất Ê-díp-tô Ký 9:14; Thi thiên 50:10.

Đức Chúa Trời cảm thấy thế nào về việc chúng ta muốn có quá nhiều tiền? Đức Chúa Trời cho thấy cảm nghĩ của Ngài rất rõ ràng. Những lời của Đức Chúa Giê-su trong Lu-ca 12:16-21 nói về người giàu khiến tất cả chúng ta sợ không muốn quá nhiều. Ngài đã cho ông ta có nhiều sản vật, nhưng ông giữ hết, không dùng để làm công việc của Đức Chúa Trời trên đất. Vì vậy, Ngài phán cùng ông rằng, “Hỡi kẻ dại! Chính đêm nay linh hồn người sẽ bị đòi lại; vậy những của cải người đã sắm sẵn sẽ thuộc về ai? Hễ ai thâu trữ của cho mình mà không giàu có nơi Đức Chúa Trời thì cũng như vậy” (Lu-ca 12:20, 21).

Chúng ta không thể phục vụ Đức Chúa Trời và tiền bạc. Chúng ta phải chọn thứ này hay thứ kia. Chúng ta không thể phục vụ cả hai. Những người cố gắng phục vụ cả Chúa và tiền bạc sẽ gặp rắc rối. Chúng ta có thể đánh lừa người khác, hoặc có thể lừa dối chính mình, để tin rằng chúng ta cố gắng sống cho cả Đức Chúa Trời và tiền bạc. Nhưng chúng ta không thể lừa gạt Đức Chúa Trời. Và một ngày nào đó chúng ta sẽ phải đứng trước mặt Ngài và trả lời cho những sự lựa chọn chúng ta đã làm trong đời này.

Chúng ta phải lựa chọn: Đức Chúa Trời hay tiền bạc. Nhưng việc gì sẽ xảy ra nếu chúng ta không lựa chọn? Chúng ta càng do dự, bào chữa, trì hoãn, thì sự ham tiền càng phát triển mạnh hơn trong lòng chúng ta. Đức tin đòi hỏi sự lựa chọn.

Có ba điều khiến cho sự lựa chọn của chúng ta dễ dàng hơn. Đó là (1) biết Đức Chúa Trời là ai, (2) biết những gì Ngài đã làm cho chúng ta, và (3) biết chúng ta nợ Ngài những gì.

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU ĐÃ TẠO NÊN CHÚNG TA

Hãy đọc Sáng thế Ký 1:1; Thi thiên 33:6-9; Ê-sai 45:11, 12; Giê-rê-mi 51:15; và Giăng 1:3. Những câu này cho chúng ta biết gì về trái đất mà Đức Chúa Trời đã tạo nên tốt đẹp thế nào?

“Đức Chúa Giê-su là Đấng đã tạo nên trời và đất. Bàn tay của Ngài đặt các hành tinh trong không gian. Ngài đã tạo nên những bông hoa ngoài đồng. ‘Chúa dùng quyền năng mình lập các núi vững chắc, vì Chúa được thất lưng bằng sức lực’ (Thi thiên 65:6). ‘Biển thuộc về Ngài, vì chính Ngài đã làm nó, còn đất khô, tay Ngài cũng đã nắn nên nó’ (Thi thiên 95:5). Đức Chúa Giê-su làm cho trái đất đầy đầy những thứ đẹp đẽ, và không khí đầy âm nhạc. Và Ngài đã viết sứ điệp tình yêu của Cha Ngài trên tất cả những gì Ngài đã tạo ra trên trái đất, trong không khí và trong bầu trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 20.

Những thứ mà Đức Chúa Trời đã tạo ra trên trái đất không phải là điều ác. Một số tôn giáo dạy rằng thế giới vật chất là xấu và ác, và chỉ có những điều thiêng liêng là tốt. Nhưng Kinh Thánh đặt giá trị lớn trên những thứ đẹp đẽ của thiên nhiên.

Suy cho cùng, chính Đức Chúa Giê-su đã tạo ra chúng. Vậy, làm thế nào thiên nhiên hay trái đất này có thể là ác? Đúng, chúng ta có thể dùng chúng để làm điều ác. Nhưng điều đó không làm cho những thứ Ngài tạo ra là điều ác. Kinh Thánh cảnh cáo chúng ta chống lại việc làm hại những thứ Đức Chúa Trời tạo nên và dùng chúng để làm điều gian ác. Nhưng lời cảnh báo này không có nghĩa là những thứ Đức Chúa Trời đã tạo ra là xấu xa.

Đĩ nhiên là không! Chúa đã tạo nên trái đất cho dân sự Ngài để hưởng. Kinh Thánh nói, “Rồi người, người Lê-vi, và kẻ khách lạ ở giữa người, luôn với nhà của người sẽ vui vẻ về các phước lành mà Giê-hô-và Đức Chúa Trời người đã ban cho người” (Phục truyền 26:11; Phục truyền 14:26).

Đức Chúa Giê-su là Đấng đã tạo nên chúng ta (Giăng 1:1-3). Trái đất chỉ là một phần nhỏ của tất cả những gì Ngài đã làm. Quyền năng của Chúa Giê-su để tạo nên mọi thứ từ con số không cho Ngài một quan điểm đặc biệt về sự sống và những người trên trái đất. Ngài biết giá trị thật sự của những gì Ngài đã tạo nên, và Ngài ban cho chúng ta vì lợi ích và niềm vui của chúng ta. Ngài cũng biết điều gì sẽ xảy ra khi người ta dùng những thứ đó một cách sai lầm hoặc để chúng chiếm địa vị của Ngài trong đời sống của họ.

Chúng ta đang sống trên một trái đất thật phong phú! Nhìn vào tất cả những thứ trong thiên nhiên mà Chúa đã tạo nên. Tội lỗi đã hủy hoại rất nhiều thứ. Nhưng ngay cả bây giờ, chúng ta thấy sự tốt lành của Đức Chúa Trời rất nhiều trong thiên nhiên. Bản chất và sự tốt lành tuyệt vời của thiên nhiên cho chúng ta biết về sự tốt lành của Đấng đã tạo nên chúng ta?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU LÀ CON ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ LÀ CON NGƯỜI

Là Cơ Đốc nhân, chúng ta tin rằng Đức Chúa Giê-su hoàn toàn là Đức Chúa Trời và hoàn toàn là con người. Trong Đức Chúa Giê-su, cả Đức Chúa Trời và con người được kết hợp với nhau như là một. Sự kết hợp giữa Đức Chúa Trời và con người ở trong Đức Chúa Giê-su làm cho quan điểm của Ngài về các sự việc rất đặc biệt. Ngài vừa là Đức Chúa Trời và vừa là Con Người; vì vậy, Ngài có thể hiểu những điều quan trọng trên trời và dưới đất. Chúng ta không thể hiểu làm thế nào Đức Chúa Giê-su có thể vừa là Đức Chúa Trời và vừa là con người cùng một lúc. Nhưng sự thật này vẫn đúng ngay cả khi chúng ta không thể hiểu. Chỉ vì chúng ta không hiểu về khí động học (aerodynamics) là một chiếc phi cơ hoạt động thế nào không làm cho máy bay ngừng bay!

“Đây là hai điều mâu thuẫn: (1) Một Đức Chúa Trời duy nhất của chúng ta gồm Ba Đấng. Và (2) Một Đức Chúa Trời đã kết hợp với loài người trong Con Người của Đức Chúa Giê-su... Không có câu chuyện nào trên trái đất tuyệt vời như lẽ thật là Đức Chúa Trời đã trở thành Con Người và sống với loài người.” – Phỏng trích J. I. Packer, *Knowing God* (Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1973), tr. 53.

Tại sao Đức Chúa Giê-su đến thế gian này? Ngài đến để bày tỏ cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời yêu thương và quan tâm đến mỗi người. Một số người nghĩ sai về Đức Chúa Trời là Ngài lạnh lùng và xa vời. Vì vậy, Đức Chúa Giê-su đã đến để chứng tỏ sự thật về Cha của chúng ta ở trên trời.

Nhưng Sa-tan cố gắng phân rẽ chúng ta ra khỏi Đức Chúa Trời. Nó cố gắng làm cho chúng ta nghĩ rằng Ngài không quan tâm đến chúng ta. Sa-tan dùng nhiều mưu mô để ngăn cản chúng ta nhận ra ân điển tốt lành của Đức Chúa Trời. Nó đã dùng sự lừa gạt nào? Nó dùng lòng yêu mến vô độ những thú trên thế gian này, và kế hoạch của Sa-tan đã thành công.

Đọc Ma-thi-ơ 19:16-22. Câu chuyện này nói gì về việc Sa-tan có thể dùng lòng yêu mến những thú trên thế gian để khiến chúng ta đi xa Chúa?

Hãy tưởng tượng về câu chuyện này. Chính Đức Chúa Giê-su, Đức Chúa Trời trong hình thể con người, nói chuyện với người trẻ tuổi. Chẳng biết Đức Chúa Giê-su là người rất đặc biệt. Nhưng điều gì đã xảy ra? Chẳng cho phép sự giàu có và lòng yêu mến vật chất phân rẽ chàng và Đức Chúa Trời. Những điều đó làm mù mắt chàng. Người thanh niên buồn. Tại sao? Vì anh ta đã làm mất linh hồn mình qua sự giàu có. Nhưng nỗi buồn không đủ để anh ta lựa chọn đúng.

Dù giàu hay nghèo, làm thế nào chúng ta có thể chắc chắn rằng mình có những suy nghĩ và cảm xúc đúng đối với những thú trên thế gian này?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU, ĐÁNG CỨU CHUỘC CHÚNG TA

Đức Chúa Trời không bao giờ muốn chúng ta chết. Nhưng A-đam và Ê-va đã phạm tội. Họ đã vi phạm luật của Ngài, vì thế, nhân loại đã bị hủy hoại. Chúng ta nợ sự công bằng của Đức Chúa Trời mà chúng ta không bao giờ trả được. Cái giá của sự vi phạm luật là sự chết. Và chúng ta “đã bị phá sản thiêng liêng” vì món nợ với Đức Chúa Trời mà chúng ta không thể trả.

Nhưng Ngài đã có chương trình để cứu chúng ta vì Ngài yêu chúng ta. Chương trình đó là gì? Đó là Đức Chúa Giê-su đồng ý trả nợ cho chúng ta (Ê-bơ-rơ 7:22). Ngài trở thành Cứu Chúa. Quyết định của Ngài để cứu chúng ta là sự “thỏa thuận” quan trọng nhất chưa từng có. Ngài đồng ý trả nợ cho tội lỗi của chúng ta bằng sự sống của Ngài. Chỉ có sự chết của Ngài mới có thể trả được những gì chúng ta nợ luật pháp. Sự thương xót và sự công bằng kết hợp lại trong sự chết của Ngài. Thật là một giá rất lớn đã được dùng để trả món nợ tội lỗi chúng ta trên cây thập tự! Vũ trụ chưa bao giờ thấy một sự trả nợ nào cao hơn cái giá mà Đức Chúa Trời phải trả trên thập tự giá (Ê-phê-sô 5:2).

“Bằng cách trút đổ tất cả kho tàng của thiên đàng vào thế giới này, bằng cách ban cho chúng ta tất cả thiên đàng trong Đấng Christ, Đức Chúa Trời đã mua ý chí, tình cảm, tâm trí, linh hồn, của mỗi con người.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, tr. 326.

Đọc Cô-lô-se 1:13; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:10; 1 Phi-e-rơ 1:18; Ê-bơ-rơ 2:14, 15; Ga-la-ti 3:13; và Khải huyền 1:5. Như được trình bày trong mỗi câu này, Đức Chúa Giê-su đã cứu chúng ta khỏi những gì?

Trong Giăng 19:30, chữ Hy Lạp *tetelestai*, có nghĩa là “Mọi việc đã được trọn”. Những chữ này được coi là những chữ quan trọng nhất. Đó là những lời cuối cùng Đức Chúa Giê-su đã phán trên thập tự giá. “Mọi việc đã được trọn” có nghĩa là công việc của Ngài trên thế gian đã làm xong, những gì chúng ta nợ luật pháp đã được trả hết. Ngài phán, “Mọi việc đã được trọn” với hy vọng như là Đấng đã thành công trong việc cứu những tội nhân khỏi sự chết. Điều đã xảy ra trên thập tự giá cho chúng ta hy vọng bây giờ và trong tương lai. Chúa Giê-su đã hiến sự sống để tiêu diệt mãi mãi tội lỗi, sự chết, và công việc của ma quỷ. Và như vậy, chúng ta được cứu (Ê-phê-sô 1:7).

Đức Chúa Giê-su là Cứu Chúa của chúng ta. Công việc của Ngài cho chúng ta thấy vinh quang thật của Đức Chúa Trời. Điều Chúa Giê-su muốn làm hơn hết là cứu chúng ta. Mong muốn này cho chúng ta biết Ngài yêu thương chúng ta biết chừng nào, và chúng ta đáng giá như thế nào.

Hãy suy nghĩ về điều này: Đức Chúa Giê-su đã trả trọn vẹn giá cho tất cả những điều ác mà bạn đã làm. Câu trả lời của bạn cho món quà này là gì? (Đọc Gióp 42:5, 6).

ĐỨC CHÚA TRỜI KỶ TÀ

Trong Xuất Ê-díp-tô 9, Đức Chúa Trời đã tranh đấu trong cuộc chiến thuộc linh với vua xứ Ê-díp-tô. Pha-ra-ôn từ chối tôn vinh Đức Chúa Trời là để cho dân của Ngài được tự do. Vì vậy, Ngài cảnh báo Pha-ra-ôn, “Ta sẽ giáng các tai nạn cho lòng người, quần thần, và dân sự người, hầu cho người biết rằng khắp thế gian chẳng có ai bằng ta” (Xuất Ê-díp-tô Ký 9:14).

Chúa có ý gì khi Ngài phán, “khắp thế gian chẳng có ai bằng ta”?

“Chúng ta bị giới hạn trong sự hiểu biết của mình. Vì vậy, chúng ta không thể biết đầy đủ Đức Chúa Trời là ai hay Ngài làm gì. Những đầu óc trí thức nhất và học thức nhất trên thế gian cũng không thể hiểu được tất cả những điều cần biết về Ngài. Đức Chúa Trời là Đấng Thánh. Ngài luôn luôn được bao phủ trong sự mầu nhiệm.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 5, tr. 698, 699.

Đức Chúa Trời có một không hai (1 Các Vua 8:60). Ngài nghĩ và hành động theo những cách chúng ta không thể hiểu. Chúng ta có thể cố gắng làm cho Ngài giống như chúng ta. Nhưng Ngài sẽ luôn luôn là Đức Chúa Trời. Ngài làm mọi hột tuyết, ngôi sao và trí não. Ngài đã làm mọi thứ đặc biệt về chúng ta khiến cho mỗi người chúng ta đều khác nhau. “Giê-hô-va là Đức Chúa Trời, chớ chẳng có ai khác” (1 Các Vua 8:60).

Đọc 1 Sa-mu-ên 2:2, Thi thiên 86:8; Ê-sai 55:8, 9; Giê-rê-mi 10:10; và Tít 1:2. Những câu này nói gì về sự Đức Chúa Trời khác biệt với những gì Ngài đã tạo ra?

Hãy suy nghĩ về Đức Chúa Trời, tất cả những gì thuộc về Ngài, và tất cả những gì Ngài làm. Thật khó tưởng tượng có ai dám thách thức Đức Chúa Trời. Nhưng nhiều thứ “thách thức” Ngài để được sự chú ý của chúng ta. Những thứ này cố gắng thu hút chúng ta để chúng ta không chú ý đến Ngài. Vì vậy, Ngài phải “tranh đấu” để dành tình yêu của chúng ta. Có lẽ đó là lý do Ngài phán Ngài là Đức Chúa Trời kỷ tà [ghen tương] (Xuất Ê-díp-tô Ký 34:14). Đức Chúa Trời đã tạo nên chúng ta tự do. Ngài cho chúng ta quyền lựa chọn người mà chúng ta muốn phục vụ. Chúng ta thường chọn phục vụ các thần khác hơn là chọn Ngài, đó là nan đề lớn nhất của chúng ta. Ngài là Đức Chúa Trời duy nhất đáng phục vụ. Suy cho cùng, Ngài đã tạo nên mọi thứ. Mọi thứ thuộc về Ngài. Vì vậy, đó là lý do tại sao Ngài thật sự là Đức Chúa Trời ghen tương.

Điều gì trong đời sống thách thức Đức Chúa Trời để được lòng trung thành và tình yêu của bạn?

QUYỀN SỞ HỮU THẬT

Chúng ta thuộc về Đức Chúa Trời. Ngài tạo nên chúng ta và Ngài chết để cứu chúng ta. Chúng ta thuộc về Ngài vì Ngài đã làm hai điều đó. Mọi thứ chúng ta sở hữu cũng thuộc về Ngài. Điều duy nhất chúng ta sở hữu là những sự lựa chọn chúng ta làm.

Những người không yêu mến Đức Chúa Trời có một quan điểm khác. Họ tin rằng chúng ta là sở hữu chủ thật sự tất cả những thứ chúng ta có. Tư tưởng này là sai. Các Cơ Đốc nhân nghĩ rằng họ là sở hữu chủ thật của các tài sản họ là đi ngược lại những gì Kinh Thánh dạy.

Đức Chúa Trời sở hữu mọi thứ (Gióp 38:4-11). Chúng ta không có gì cả. Chúng ta không khác những người khách lạ mặt trên trái đất này và là những người quản gia của tất cả những gì Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Cũng vậy, người Do Thái là các quản gia của tất cả những gì Đức Chúa Trời ban cho họ trong Đất Hứa. Chúng ta phải phụ thuộc vào Đức Chúa Trời cho mỗi hơi thở của mình (Công vụ 17:25). Vì vậy, bất cứ điều gì chúng ta nghĩ rằng mình sở hữu, thì thật ra Chúa sở hữu. Chúng ta chỉ là những quản gia của Ngài. Người quản gia là những người chăm sóc tài sản và những thứ thuộc về người khác. Chúng ta muốn mang lại sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời bằng cách chăm sóc kỹ lưỡng tài sản của Ngài. Đức Chúa Trời không những đặt sự giàu có của Ngài để chúng ta chăm sóc, mà Ngài cũng đặt dưới sự chăm sóc của chúng ta những thứ mà chúng ta không thể rời được. Những thứ này có thể ở trong tâm hồn chúng ta. Thí dụ như tình yêu, kiến thức và tài năng.

Đọc Phục truyền 10:14; Thi thiên 50:10; Thi thiên 104:16; Ê-xê-chi-ên 18:4; A-ghê 2:8; và 1 Cô-rinh-tô 6:19, 20. Những câu này nói gì về cách chúng ta nên coi những thứ chúng ta sở hữu thế nào?

“Mọi thứ thuộc về Đức Chúa Trời. Con người có thể chọn không để ý đến họ nợ Ngài bao nhiêu. Họ có thể dùng tất cả những gì Ngài ban cho họ để thỏa mãn những ước muốn ích kỷ của họ. Nhưng họ sẽ bị đòi hỏi đưa ra lý do tại sao họ lại chọn dùng các ân huệ của Chúa như họ đã làm.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 9, tr. 246.

Đức Chúa Trời ban những ơn phước trong đời sống này để giúp chúng ta chuẩn bị cho thiên đàng và giúp đỡ người khác. Nhưng các quản gia xấu có thể giới hạn việc Chủ dùng những thứ mà Ngài sở hữu. Như chúng ta đã học, Đức Chúa Trời không bắt buộc chúng ta hầu việc Ngài. Ngài đã ban cho chúng ta những thứ để chăm sóc cho đến khi Ngài trở lại. Cách chúng ta chăm sóc chúng cho thấy sự liên quan chúng ta có với Ngài.

Tất cả những gì bạn có thật sự thuộc về Đức Chúa Trời nghĩa là gì? Điều đó nên nói gì về cách bạn suy nghĩ và cảm nhận về mọi thứ bạn có?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Ở đâu trong Kinh thánh chúng ta tìm ra thí dụ đầu tiên về sự quản gia? Quản gia là công việc quản lý cẩn thận tài sản, và sự giàu có thuộc về người khác. Sự quản gia bắt đầu với A-đam và Ê-va. Đức Chúa Trời đã đặt A-đam và Ê-va trong một khu vườn đẹp đẽ. Họ sống ở Ê-đen và chăm sóc khu vườn (Sáng thế Ký 2:15). Ở nơi hoàn hảo này, họ đã học biết về công việc Đức Chúa Trời giao cho họ. Công việc họ làm trong Vườn Ê-đen đã đem lại ý nghĩa cho đời sống, và hạnh phúc cho gia đình mới.

Tiếng Hê-bơ-rơ dùng cho “quản trị” (Sáng thế Ký 1:26, 28) có nghĩa là “điều khiển và cai trị.” Sự điều khiển này không có nghĩa là dùng quyền lực để ép buộc người khác làm việc. Nhưng đó là một quyền nhẹ nhàng để chăm sóc tất cả những gì Đức Chúa Trời đã tạo nên.

Nhiệm vụ chăm sóc tất cả những gì Ngài tạo nên đã không chấm dứt. Chúng ta phải tiếp tục công việc chăm sóc. A-đam và Ê-va biết rằng Đức Chúa Trời là Sở hữu Chủ. Họ là những người quản gia hay quản lý của Ngài. Là những người quản gia, A-đam và Ê-va được giao cho nhiệm vụ chăm sóc tài sản của Chúa. Nhưng họ không phải là sở hữu chủ. Họ phải bày tỏ cho Ngài thấy rằng họ trung thành với công việc mà Ngài đã giao cho họ.

“Đức Chúa Trời đã giao cho A-đam và Ê-va vườn Ê-đen để chăm sóc. Họ phải “trồng và giữ vườn” (Sáng thế Ký 2:15). Công việc của họ đem lại cho họ hạnh phúc... Không có gì làm họ mệt mỏi. Công việc của họ không khó. Thì giờ của họ có đầy các nhiệm vụ hữu ích. Họ cảm thấy rất gần gũi với nhau. Công việc của họ thật thoải mái. Đức Chúa Trời và Đấng Christ đến thăm họ và nói chuyện với họ. Đức Chúa Trời đã tạo nên A-đam và Ê-va được tự do... Ngài là chủ của vườn Ê-đen, họ là quản gia cho Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Manuscript Releases*, quyển 10, tr. 327.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đức Chúa Trời sở hữu cả trái đất. Sự kiện này dạy chúng ta gì về trách nhiệm phải chăm sóc tất cả những gì Ngài đã tạo nên?
2. Hãy suy nghĩ thêm về Đức Chúa Trời như Đấng ký tà “ghen tuông” [một người cẩn thận canh giữ những gì của Ngài]. (Xuất Ê-díp-tô Ký, 34:14). Thông thường, chúng ta nghĩ rằng ghen tuông là xấu. Vì vậy, có thể khó hiểu được sự ghen tị của Đức Chúa Trời. Làm thế nào chúng ta có thể hiểu sự ghen tuông này khi nó rất khác so với sự ghen tuông của loài người?
3. Đức Chúa Trời tạo nên nhiều thứ để cho chúng ta hưởng. Nhưng chúng ta phải cẩn thận không dùng chúng một cách sai lầm. Làm thế nào chúng ta có thể thưởng thức và dùng đúng?